

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
10
200

[Waaler, Oskar Sylvien]

Gyldenstjerne Thoresen
Hammersborg
Gjordemoderen

eller
Fosterfordrivelsen paa Hammersborg.

V box 29:842

(Mel. Hver Morgen jeg iler etc.)

Du skulle vel aldrig ha' hørt sligt et Syn,
Som nylig om Dagen har hændt her i By'n;
Det er slig en underlig Tildragelse,
At du derover kan graate og le.
Ja, hør blot paa,
Saa skal du faa
Høre, hvor rart det i Verden kan gaa.

Der boede en Madame paa Hammersborg —
Nogle til Glæde og Nogle til Sorg —,
Hun vistnok besad stor Erfaring og Kløgt,
Thi som Gjordemoder hun var stærkt besøgt;
Dg hun opnaar,
At Nar efter Nar
Større og flottere Praxis hun faar.

Saadan hun levede særdeles godt,
Giede Gaard og var nobel og flot;
Dg i et Snes Nar hun baade af Mænd,
Frøkener og Fruer blev kaldt deres Ven;
Dg overalt,
Hvor hun blev kaldt,
Baade hun æret blev og godt betalt.

Der var nu vel Nogle, som ymte om,
(Thi hvem gaar vel fri for Bagtalesens Dom?)
At Meget hos hende gik urigtig til,
Dg at i Smug hun drev ulovligt Spil;
Men hun blot lo
Dg sagde: „Jojo,
Det tør jeg haabe, ei Mange vil tro“.

Dg da der ei fremkom noget Bevis,
Bortfaldt Bestyldninger naturligvis.
Dg stille og roligt gik Narene hen,
Indtil der nylig blev rørt op igjen;
Thi En tilskrev
En Doktor et Brev
Om, at i Masse hun Fostre fordrev.

Der stod Bestyldningen rædsom og klar,
Hvilket blev anmeldt, som rimeligt var;
Dg af Politiet, som fik hende sat,
Strax hun i Baretægtsfængsel blev sat.
O Gud, hvilket Syn,
Da raft som et Lyn
Budskabet herom fløi rundt om i By'n.

Thi vore søde, uskyldige, smaa
Damer af Stræk neppe mægted at staa.
Dg, hvis man derom blot talte et Ord,
Vendte de Diet blufærdigt mod Jord;
Dg mangen en Mand
I By og paa Land
Gik næsten af Brede og Stam fra Forstand.

Saadan stod Sagen, da Slutteren kom
En Morgen i Cellen; han tror den er tom,
Da Ingen han hører; men tænkt Jer hans Stræk.
Da Madamen hænger der død som en Sæk;
En Snor af en Vest —
Har siden jeg læst —
Livet af Madamen havde udbløst.

Det var et uventet Udfald, som vist
Glædede Mange i Sal og paa Kvist,
Dog er vi vis paa, at Sagen vil bli'
Fremdeles gransket af vort Politi;
Thi det var forgalt,
Om Sligt — skjønt fatalt —
Skulde for Noget gaa hen upaatakt.

Byens Damer.

Mel. O Gud! hvor jeg er inderlig fornøiet.

Nu kan vi si foruden Sukke:
Vi haver Damer, der er meget smukke
Man dem kan se, naar ud man spraler
De fylder Byens Gader.

De kroget er, de gaar og luder;
Thi Agterende er besat med Puder.
For Bagen den maa fylbdig være
Af den de holder Fre.

De Tænder af Naturen mangler,
Men Pyt! de jo til Fabrikanten rangler.
Han deres Nød til hver Tid letter
I Kjøsten nye sætter.

Naar de nu rigtig sjong vil være
Paa Hue falske Chinioner bære,
Der sættes op med hvasse Naaler,
Men Hue ei de' taaler..

Naar Toiletten er til Ende
Begynder de i „Carl-Johan“ at rende.
De smile, blinke, grine, glaner
Al jo! de' er no'n Flaner.

De før ei kroget var, men stive
Thi de ei Abefatter vilde blive
Skjønt da, som nu, paa Moden vare:
Men ei de Puden bare.

Sin Toilet de paa Minuttet
Og dermed var jo hele Greia sluttet.
De ikke fandt Behag at hænge
Bed Natbordspeilet længe.

Derfor Forføngeligheds Jente,
Af dette her Du Lærdom bør indhente: —
Følg bare Tidens rette Skifte
Saa plages du jo ikke.

Kjøbs hos G. B. Serrøm.

[Kra] u. a.